

PRINT "IPURE.CZ"
IPURE.CZ
3

POWER
OFF ON

V-HOLD

BRIGHT

CONTRAST

Panasonic

Video Monitor WV

| Duha a Apple II

Magazín ■ Michael Vita

Minule jsme ochutnali medové cereálie, zdarma si zavolali a hlavně viděli, jak vznikl Apple I. Ač se jednalo o velmi zajímavý počítač, tak to byly v podstatě jen dveře. Dveře do světa dospělých a velkého byznysu. Ale k nim potřebovali klíč v podobě peněz. Pojdme najít bájný poklad na konci duhy, kterým je počítač Apple II.

Není to těžká matematika, Applu I bylo vyrobeno něco přes 200 kusů s cenou USD 666,66, přičemž náklady na výrobu byly asi 250 dolarů. S ohledem na dnešní inflaci a kurz se bavíme o přibližně 17 milionech korun. To je na mladé lidi v garáži rodičů velmi hodně peněz. Kdyby v čele téhle party nestál Steve Jobs, možná by Apple I byl jen výsledkem malé brigády. To se však nestalo. Steve moc dobře viděl potenciál, který tento stroj má, ale viděl i jeho nedostatky. Pokud mají být úspěšní, potřebují, aby počítač měl vlastní zdroj, klávesnici, aby byl uzavřený do kompaktního šasi. A to není všechno – potřebují nové logo, prostory pro výrobu a zaměstnance. A to všechno bude stát spoustu peněz, mnohem více, než si vydělali prodejem prvního počítače. Steve věděl, že potřebují investory, nebo aspoň jednoho, ale dobrého.

Jobs byl skvělý vyjednávač. Ač se svým hippie vzhledem mohl působit divoce, stále měl jisté kouzlo, které na lidi fungovalo. První bankovní úvěr získal od The Bank of America ve výši 15 tisíc dolarů. Tyto peníze spolu s dalšími pomohly zafinancovat Apple I. Pomohlo tomu také to, že Byte Shop objednal počítače dopředu. Získat peníze na vývoj a výrobu Apple II bylo ale obtížnější. Jobs se snažil získat finance z různých zdrojů – oslovoval velké firmy (Atari, HP), angel investory v Silicon Valley a banky... Nikde

ale neuspěl. Až když se dostal k Donu Valentinovi, zakladateli kapitálové firmy Sequoia Capital, objevil se trochu světla na konci tunelu. Don poslal Steva za Mikem Markkulou. Mike byl velmi úspěšný podnikatel, který dříve pracoval pro Intel. K počítačům měl tak blízko a stejně jako Steve viděl v osobních počítačích velkou budoucnost. V roce 1977 se Mike připojil k Applu. Nejenže pomohl se strategií, ale také do firmy investoval 250 000 USD (80 tisíc jako přímý kapitál a 170 tisíc jako úvěrovou garanci). Dnes by to bylo něco kolem 30 milionů korun. Celkově tak měla parta kamarádů z garáže dost peněz na to, aby prorazila na větší trh.

Nejprve se z garáže přesunuli do kanceláře na Stevens Creek Boulevard v Cupertino. Zde byl dokončen vývoj nového počítače, a také začala jeho výroba. Bylo to místo, kde Apple začal přijímat nové zaměstnance mimo zakladatelský tým. Kancelářská budova na Stevens Creek stojí dodnes – projížděli jsme kolem ní letos v lednu při návštěvě Cupertino. Spolu s garáží je to jediné místo, které s Apple dnes již nemá nic společného. Ve všech dalších prostorách, kam se firma později přestěhovala, zůstává až dodnes.

NOVÉ LOGO

Původní logo firmy – Isaac Newton sedící pod jabloní s nápisem „Apple Computer Co.“ – se Jobsovi nelíbilo.

Považoval ho za příliš staromódní a komplikované. Zajímavostí je, že autorská práva na toto logo zůstala jeho tvůrci, jednomu ze tří prvních zakladatelů společnosti – Ronaldu Waynovi. Ten ale celému projektu nevěřil a pouhých 12 dní od založení firmy se nechal vyplatit částkou 800 dolarů a Apple opustil. Vlastnil 10 % firmy – kdyby to neudělal, byl by dnes jedním z nejbohatších lidí na planetě. Místo toho dnes bydlí v mobilním domě a mimo jiné prodává merch se svým prvním logem firmy.

Jobs hledal náhradu, která by vystihla Apple tak, jak chtěl, aby jej zákazníci vnímali. Ikonické barevné logo navrhl Rob Janoff z marketingové agentury Regis McKenna, která Applu pomohla s prvním profesionálním vizuálním stylem. Logo bylo barevné proto, aby zvýraznilo schopnost nového počítače Apple II zobrazovat barvy, což bylo v roce 1977 revoluční. Jobs chtěl, aby Apple působil přívětivěji a méně „technicky“. Mělo symbolizovat kreativitu, inovace a odlišnost. Typické nakousnutí jablka je zde proto, aby logo nevypadalo jako třešň. A také „bite“ (kousnutí) je slovní hříčka se slovem „byte“ (bajt). Toto barevné logo Apple používal až do roku 1998.

PRVNÍ OSOBNÍ POČÍTAČ S BARVAMI

Apple II byl poprvé představen v dubnu 1977 na veletrhu West Coast Computer Faire v San Francisku.

Byl to jeden z prvních hotových osobních počítačů na světě, což ho odlišovalo od konkurence, která stále nabízela složité stavebnice. Steve Jobs se postaral o to, aby prezentace byla okouzující – Apple II měl barevné grafické ukázky a snadné ovládání, díky kterému se mohl stát prvním masově prodávaným PC.

Za celým vývojem stál Steve Wozniak, a tak byl počítač vybaven celou řadou slotů, díky kterým bylo možné jej jednoduše rozšířit o další funkce. Tato flexibilita byla klíčovým faktorem, který zajistil dlouhověkost a úspěch Apple II, protože počítač mohl být snadno přizpůsoben pro specifické potřeby uživatele.

Počítač Apple II v této původní specifikaci (při drobných revizních úpravách) bylo vyrobeno

APPLE II

Processor:	MOS 6502, 1 MHz
RAM:	4 kB (rozšiřitelná až na 48 kB)
Grafika:	Barevný výstup (první osobní počítač s barvami)
Úložiště:	Kazetová mechanika, později disketová jednotka Disk II
OS:	Apple DOS (první OS Applu)

něco přes 2,5 milionu kusů. Počítač byl vyráběn až do 80. let, přičemž jeho prodeje začaly klesat, jakmile byly na trh uvedeny novější varianty. Díky takto velké produkci není velký problém počítač sehnat i dnes – na eBay občas nějaký ten kus objeví. Nejčastěji je to pak revize 03, úplně původní model je poměrně vzácný, nicméně počítače se liší jen drobnými změnami na desce. V zakrytém stavu nejde poznat žádný rozdíl.

Můj Apple II pochází z Německa od člověka, který se věnuje přeprodeji starých počítačů Apple. Země, které nebyly zavřeny za železnou oponou, celkem oplývají jablečnými počítači, a v rámci Evropy to platí pro Německo asi nejvíce. Řada lidí se doslova živí tím, že objíždí starší grafické firmy nebo místní bazary a skupuje tyto počítače, které poté nabízí dál. Když se objevila možnost koupit funkční revizi 03 za necelých tisíců euro, neváhal jsem.

PROBLÉMY S APPLE II

Bohužel, ne vždy je nákup staré techniky zalit sluncem. Můj Apple II přišel s ulomenou klávesnicí. To je poměrně častý problém, protože klávesnice je k šasi počítače přichycena přes plastové „packy“. Ty časem zkřehnou, a pak stačí na klávesnici jen zatlačit, a ona se ulomí. V hobby marketu jsem si koupil hliníkový pásek a vyrobil držáky nové.

Každý počítač po zakoupení nejprve rozeberu, vyčistím, překontroluji kondenzátory a další prvky, u kterých je riziko poruchy vlivem stárání. Tento proces proběhl i u mého Apple II. Bohužel po prvním zapnutí přišlo zklamání – počítač sice naběhl, ale pokaždé jinak. Některé starty byly korektní, jiné skončily chybou, jindy se na obrazovce objevily jen otazníky.

První podezření padlo na RAM nebo ROM. Náhradní moduly RAM jsem měl, vyzkoušel je, ale problém byl stále stejný. S ROM to bylo

Řada lidí se doslova živí tím, že objíždí starší grafické firmy nebo místní bazary a skupuje tyto počítače, které poté nabízí dál.

Složením všech komponent vznikla nádherná, plně funkční sestava, na které je možné si zahrát celou řadu her.

horší – žádné náhradní do tohoto typu jsem neměl. Nicméně podařilo se mi na eBay sehnat desku z modelu II Plus za krásných sto euro, která byla otestována a dle prodejce funkční. Přehodil jsem tedy ROM z této druhé desky, ale moje dvojka byla pořád nefunkční.

Při této manipulaci s čipy jsem si všiml, že patice počítače jsou mastné. Kontaktoval jsem prodejce a ten se přiznal, že je prostříkal sprejem na zlepšení kontaktu. A bylo jasno. Desku jsem se pokusil vykoupat v čistícím prostředku a vysušit, ale kýžený výsledek se nedostavil. A tak v mém krásném Apple II nakonec skončila náhradní deska z modelu Plus. Z původní desky bude třeba patice odpájet a vyměnit, protože se je zatím nijak nepodařilo vyčistit. Ale to si nechám na delší zimní večery. K počítači jsem doplnil mechaniky na velké disky, které jsem už měl doma. Z Anglie jsem sehnal krásný dobový videomonitor Panasonic. To proto,

že tenkrát Apple ještě nevyroběl vlastní monitory. Uživatelé si tak počítače připojovali doma k televizím nebo právě k těmto malým monitorům.

Složením všech těchto komponent vznikla nádherná, plně funkční sestava, na které je možné si zahrát celou řadu her. U srdce mě také hřeje vědomí, že můj Apple II byl vyroben v prostorách kanceláří na Stevens Creek, u kterých jsem fyzicky mohl být. Je to zvláštní pocit – stát tam a myslet na to, že téměř před 50 lety tam někdo poskládal počítač, který teď máte doma o několik tisíc kilometrů dál.

Počítač Apple II byl pro samotný Apple nesmírně důležitý stroj. Celkově bylo vyrobeno přes 6 milionů kusů. Výroba probíhala od jeho uvedení v roce 1977 až do roku 1993. Mimo zmíněného modelu měl několik dalších vylepšení, jako například Iie, Iic nebo velmi zajímavý IIGS. A právě na tyto stroje se podíváme příště.